

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Συνεκδικαζόμενες Υποθ. Αρ. 5660/2013, 5993/2013, 6275/2013, 6439/2013, 22/14, 200/14,  
1576/2014, 840/2015, 1221/2015

31 Μαΐου , 2019

[Μ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΥ, ΠΔΔ.]

Αναφορικά με τα άρθρα 23, 28 και 146 του Συντάγματος

Υπόθεση αρ. 5660/2013

Μεταξύ:

-

XXXXXX ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Υπόθεση αρ. 5993/2013

Μεταξύ:

XXXXXX ΧΑΤΖΗΩΑΝΝΟΥ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Υπόθεση αρ. 6275/2013

Μεταξύ:

-

XXXXXX ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ

Αιτητή,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

-

Υπόθεση αρ. 6439/2013

Μεταξύ:

XXXXXX ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Υπόθεση αρ. 22/2014

Μεταξύ:

XXXXXX XXXXXX -ΚΟΣΜΑ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

-

Υπόθεση αρ. 200/2014

Μεταξύ:

XXXXXX BANEZH

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

-

Υπόθεση αρ. 1576/2014

Μεταξύ:

XXXXXX ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Υπόθεση αρ. 840/2015

Μεταξύ:

XXXXXX ΠΕΝΤΑΛΙΩΤΟΥ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ  
2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Υπόθεση αρ. 1221/2015

Μεταξύ:

XXXXXX ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

Αιτητή,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

.....

Υπόθεση αρ. 1470/2015

Μεταξύ:

XXXXXX ΜΥΡΙΑΝΘΟΥΣ

Αιτήτρια,

-ΚΑΙ-

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ  
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

Δ. Στεφανίδης, για τους αιτητές στις υποθ. αρ. 5660/13, 1576/14

Λ. Διομήδους, για Καλλής & Καλλής ΔΕΠΕ, για τους αιτητές στις υποθ. αρ. 5993/2013 και 200/2014

Μ. Παμπόρη (κα), για τους αιτητές στις υπόθ. αρ. 6275/2013, 6439/2013 και 22/2014 Στ.

Γεωργίου (κα), για Παπαντωνίου & Παπαντωνίου ΔΕΠΕ, στην υπ. αρ. 1221/2015

Μ. Βαρδάκη (κα), για Δρ. Χρίστος Α. Θεοδούλου ΔΕΠΕ, για τους αιτητές στην υπόθ. αρ. 840/2015

Μ. Δρυμώτου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση

-  
Α Π Ο Φ Α Σ Η  
-

Μ. Καλλιγέρου, ΠΔΔ.: Οι αιτητές αιτούνται απόφασης του Δικαστηρίου, ότι οι αποφάσεις των καθ' ων η αίτηση, που τους γνωστοποιήθηκαν με σχετικές επιστολές που αναφέρονται στις αιτούμενες θεραπείες της κάθε μίας προσφυγής, με τις οποίες απορρίφθηκαν τα αιτήματά τους που υποβλήθηκαν μετά την αφυπηρέτησή τους, με τα οποία ζητούσαν επιστροφή όλων των περιοδικών εισφορών τους στο Ταμείο Χηρών και Ορφανών, κατά το διάστημα που ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, δυνάμει του άρθρου 43 του περί Συντάξεων Νόμου (Ν.97/97) είναι άκυρες και στερούνται κάθε εννόμου αποτελέσματος, ως στηριζόμενες στον περί Συνταξιοδοτικών Ωφελιμάτων των Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμο του

2012, (N.216(I)/2012), ο οποίος προσκρούει στο Σύνταγμα και/ή στην ΕΣΔΑ και/ή εν γένει σε υπερνομοθετικούς κανόνες και αρχές.

Οι πιο πάνω προσφυγές συνενώθηκαν με Διάταγμα του Δικαστηρίου επειδή εξηγήθηκε από τους διαδίκους ότι αφορούν σε απόλυτα συναφή νομικά σημεία. Από τη μελέτη των επίδικων θεμάτων διαπιστώνω ότι υπάρχουν ζητήματα που πρέπει να εξεταστούν με περαιτέρω Διευκρινίσεις ενώπιον του Δικαστηρίου για τις προσφυγές αρ. 1232/2014, 367/2015 και 72/2015, οι οποίες περιλαμβάνονται στο Διάταγμα Συνεκδίκησης, αλλά θεωρώ ότι πρέπει να αποσυνενωθούν και αποσυνενώνονται από τις ως άνω προσφυγές που παραμένουν υπό συνεκδίκηση.

Για τις ως άνω τρεις υποθέσεις εκδίδεται σήμερα Πρακτικό του Δικαστηρίου για επανάνοιγμα τους και ορισμό τους για Διευκρινίσεις ενώπιόν μου. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν περιλαμβάνονται στους ως άνω τίτλους προσφυγών για τις οποίες σήμερα εκδίδεται δικαστική απόφαση.

Σύμφωνα με τους διοικητικούς φακέλους που κατατέθηκαν ως τεκμήρια, αλλά και την περιγραφή των κύριων γεγονότων στα δικόγραφα των Ενστάσεων που καταχωρήθηκαν στην κάθε μία προσφυγή, οι αιτητές, όλοι αφυπηρετήσαντες δημόσιοι υπάλληλοι, υπέβαλαν ο καθένας ξεχωριστά κατά την αφυπηρέτησή τους, αίτημα για επιστροφή των περιοδικών εισφορών τους που κατέβαλλαν μηνιαίως στο Ταμείο Χηρών και Ορφανών από την 1/1/1990, όπως προνοούσε το άρθρο 43 του περί Συντάξεων Νόμου (N.97(I)/97), επικαλούμενοι πλήρωση των προϋποθέσεων για επιστροφή τους, είτε επειδή κατά την αφυπηρέτησή τους ήταν είτε χήρες, είτε μη νυμφευμένοι/ες είτε διαζευγμένοι/ες και χωρίς εξαρτώμενα τέκνα. Αποτελεί παραδεκτό γεγονός από τους καθ' ων η αίτηση ότι όλοι οι αιτητές διετέλεσαν δημόσιοι υπάλληλοι, διορίστηκαν δε από το 1973 έως και το 1993, βάσει σχετικού καταλόγου που παραδόθηκε στις διευκρινίσεις, και αφυπηρέτησαν όλοι μεταξύ των ετών 2009 έως 2014. Ο συνημμένος Πίνακας Α' στην απόφαση εδώ, περιλαμβάνει τις σχετικές πληροφορίες που δόθηκαν από τους καθ' ων η αίτηση για κάθε ένα αιτητή, σε σχέση με την ημερομηνία διορισμού τους, την ημερομηνία αφυπηρέτησής τους, την οικογενειακή τους κατάσταση βάσει της οποίας διεκδίκησαν επιστροφή των επίδικων περιοδικών εισφορών, καθώς και το ποσό που διεκδίκησε ο καθένας από αυτούς για επιστροφή. Σύμφωνα με τον Πίνακα Α' προκύπτει πως το μεγαλύτερο ποσό επιστροφών ήταν €8.051,05 και το μικρότερο εξ αυτών €2.976,52.

Το Γενικό Λογιστήριο με επιστολές του απάντησε αρνητικά στα αιτήματα για επιστροφή των εισφορών που κατέβαλαν οι αιτητές στο Ταμείο για την περίοδο από την 1/1/1990 μέχρι την ημερομηνία της αφυπηρέτησής τους, εξηγώντας ότι το δικαίωμα επιστροφής καταργήθηκε βάσει του άρθρου 6 του Ν.216(I)/2012, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ από 1/1/2013.

Το έτος 2011, το Υπουργείο Οικονομικών, με στόχο τη συγκράτηση των δαπανών των Σχεδίων Συντάξεων του Δημόσιου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, και σε μία προσπάθεια συμμόρφωσης με τις συστάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και διασφάλισης της βιωσιμότητας των επαγγελματικών συστημάτων συνταξιοδότησης

του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα, ετοίμασε τον περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημοσίου περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμο του 2011, (Ν.113(Ι)/2011), ο οποίος στη συνέχεια τροποποιήθηκε με τον περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων Κρατικών

Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημοσίου περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) (Τροποποιητικό) Νόμο του 2011, (Ν.191 (Ι)/2011).

Ο Νόμος Ν.113(Ι)/2011 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 31.8.2011 και τέθηκε σε ισχύ την 1/10/2011. Ο Νόμος Ν.191 (Ι)/2011 δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 30/12/2011 και τέθηκε σε ισχύ από την 1/1/2012. Στους εν λόγω Νόμους περιλαμβανόταν, μεταξύ άλλων, πρόνοια για αύξηση των περιοδικών εισφορών που κατέβαλλε μηνιαία ο υπάλληλος στο Ταμείο Χηρών και Ορφανών, από 0,75% επί των ετήσιων συντάξιμων απολαβών μέχρι ποσού ίσου με τις ασφαλιστέες αποδοχές του και 1,75% επί του ποσού πέραν των ασφαλιστέων αποδοχών του, σε 2% επί των ετήσιων συντάξιμων απολαβών του.

Όπως περιγράφουν οι καθ' ων η αίτηση, το έτος 2012 η Κυπριακή Δημοκρατία απευθύνθηκε για οικονομική βοήθεια στους Ευρωπαϊκούς Μηχανισμούς Στήριξης και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μετά από πολύμηνες διαπραγματεύσεις, η Κυπριακή Δημοκρατία κατέληξε σε συμφωνία με την Τρόικα (εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου) πάνω σε ένα προκαταρκτικό Μνημόνιο Συναντίληψης. Στα πλαίσια της κατ' αρχήν συμφωνίας με την Τρόικα για σύναψη Μνημονίου, συμφωνήθηκε, μεταξύ άλλων μέτρων, και η προώθηση μέτρων για περαιτέρω συγκράτηση των δαπανών των επαγγελματικών συστημάτων συνταξιοδότησης του δημόσιου και ευρύτερου δημόσιου τομέα. Για υλοποίηση των μέτρων αυτών κρίθηκε σκόπιμο όπως ενοποιηθούν και τροποποιηθούν οι περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων των Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημοσίου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμοι του 2011 (Ν.113(Ι)/2011 και Ν.191 (Ι)/2011).

Στις 28/12/2012, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ο περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων των Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημοσίου Τομέα περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Διατάξεις Γενικής Εφαρμογής) Νόμος του 2012, (Ν.216(Ι)/2012), ο οποίος κατήργησε και αντικατέστησε τους προαναφερόμενους Νόμους (Ν.113(Ι)/2011 και Ν.191 (Ι)/2011). Στο Νόμο αυτό περιλήφθηκε, μεταξύ άλλων ρυθμίσεων, σε ότι αφορά τις περιοδικές εισφορές και η πρόνοια που αφορά στη μη επιστροφή τους. Πρόκειται για τις εισφορές που καταβάλλει ο/η υπάλληλος για σκοπούς μεταβίβασης της σύνταξης στη χήρα/χήρο ή/και εξαρτώμενα τέκνα σε περίπτωση θανάτου του/της υπαλλήλου, η οποία θα επηρέαζε αφυπηρετήσεις της κρατικής υπηρεσίας και του ευρύτερου δημόσιου τομέα από 1/1/2013 και μετά.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 6 του Νόμου, (Ν.216(Ι)/2012) προνοεί τα εξής:

«Ανεξαρτήτως των διατάξεων οποιουδήποτε οικείου νόμου ή κανονισμών, οι περιοδικές εισφορές δεν είναι επιστρεπτέες».

Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου «περιοδικές εισφορές σημαίνει περιοδικές εισφορές υπαλλήλου που καταβάλλονται με βάση τον οικείο νόμο ή κανονισμούς».

Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων, ειδικότερα από τις ενστάσεις που καταχωρήθηκαν από τους Καθ' ων η Αίτηση, η απορριπτική απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση στα σχετικά αιτήματα των αιτητών βασίστηκε στις διατάξεις του Άρθρου 6 του Νόμου 216(Ι)/2012 που τέθηκε σε ισχύ από 01/01/2013. Σύμφωνα με το ιστορικό, όπως προκύπτει από τις ενστάσεις στο Μέρος VI του περί Συντάξεων Νόμου 1997 έως 2012, (Ν.97(Ι)/1997) έως τον Νόμο 31(Ι)/2012, περιλαμβάνονται οι πρόνοιες που αφορούν στην καταβολή και στην επιστροφή των περιοδικών εισφορών που καταβάλλονται στους υπαλλήλους με σκοπό τη δυνατότητα μεταβίβασης της σύνταξης στη/στον σύζυγο ή και εξαρτώμενα τέκνα σε περίπτωση θανάτου του ή της υπαλλήλου.

Σύμφωνα με το Άρθρο 36 του περί Συντάξεως Νόμου, (Ν.97(Ι)/1997), που φέρει τον πλαγιότιτλο Συντάξεις Οικογενειών, προβλέπεται ότι:

«36. Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους, σε περίπτωση θανάτου προσώπου αν ο θανών -

(α) ήταν συνταξιούχος ή

(β) εδικοιούτο σύνταξη δυνάμει του Νόμου αυτού, είτε τέτοια σύνταξη χορηγήθηκε είτε όχι ή

(γ) υπηρετούσε ακόμα ως υπάλληλος και κατά τον χρόνο του θανάτου του θα είχε δικαίωμα σύνταξης εάν είχε τότε αφυηρητήσει δυνάμει της παραγράφου (ε) του άρθρου 9

(Περιπτώσεις χορήγησης συνταξιοδοτικών ωφελημάτων), χορηγείται για την υπηρεσία του -

(i) "σύνταξη χήρας" όταν καταλείπει σύζυγο και

(ii) σύνταξη τέκνων, όπως προβλέπεται παρακάτω».

Για τους σκοπούς του πιο πάνω Άρθρου και κάλυψη των σχετικών αναγκών στο Μέρος VI, υπό τον τίτλο ΕΙΣΦΟΡΕΣ, Άρθρο 41 (Περιοδικές Εισφορές) προβλέπεται η καταβολή των περιοδικών εισφορών, ως ακολούθως (με τις υπογραμμίσεις να έχουν προστεθεί):

«41.—(1) Τα ακόλουθα πρόσωπα ("εισφορείς") καταβάλλουν υποχρεωτικά εισφορές δυνάμει του άρθρου αυτού που αναφέρονται ως "περιοδικές εισφορές"—

(α) Κάθε πρόσωπο (εισφορέας) το οποίο είναι συντάξιμος υπάλληλος, εκτός υπαλλήλου ο οποίος άσκησε γραπτά και ανέκκλητα το δικαίωμα εκλογής να μην υπαχθεί στις διατάξεις του Μέρους αυτού του Νόμου.

(β) Καθένας ο οποίος γίνεται συντάξιμος υπάλληλος σ' οποιοδήποτε χρόνο μετά την ορισθείσα ημέρα.

(2) Οι περιοδικές εισφορές καταβάλλονται—

(α) Σε περίπτωση εισφορέα ο οποίος ήταν συντάξιμος υπάλληλος κατά την ορισθείσα ημέρα, από την ημέρα αυτή μέχρι να παύσει να είναι υπάλληλος:

(β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, από την ημέρα που ο εισφορέας γίνεται συντάξιμος υπάλληλος μέχρις ότου παύσει να είναι υπάλληλος.

(3) Οι περιοδικές εισφορές υπολογίζονται πάνω στις μηνιαίες συντάξιμες απολαβές του εισφορέα.

(4) Οι καταβλητέες περιοδικές εισφορές είναι ποσό ίσο με ποσοστό 0,75% των εκάστοτε ετήσιων συντάξιμων απολαβών του εισφορέα μέχρι ποσού ίσου με τις ασφαλιστέες αποδοχές του, που καθορίζονται εκάστοτε με βάση τους περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμους και με ποσοστό 1,75% των εκάστοτε συντάξιμων απολαβών πέρα των ασφαλιστέων αποδοχών του: Νοείται ότι στην περίπτωση που υπάλληλος θα εκλέξει να καταβάλει εισφορές για περίοδο πριν την 5.10.1980 το ποσοστό εισφοράς για την περίοδο μέχρι 5.10.1980 θα είναι 1,75%.

(5) Αν εισφορέας διατελεί με άδεια με ελαττωμένες απολαβές ή σε διαθεσιμότητα ή με άδεια χωρίς απολαβές, η οποία λογίζεται ως συντάξιμη υπηρεσία δυνάμει του άρθρου 14 (Υπολογισμός συντάξιμης υπηρεσίας) αυτός εισφέρει κατά το ποσοστό που καθορίζεται στο εδάφιο (4) πιο πάνω. Καμιά εισφορά δεν καταβάλλεται για περίοδο που ο εισφορέας βρίσκεται με άδεια χωρίς απολαβές η οποία δε λογίζεται συντάξιμη υπηρεσία δυνάμει του Νόμου.

(6) Η υποχρέωση καταβολής περιοδικών εισφορών δημιουργείται ημερήσια και επιβάλλεται μηνιαία κράτηση του ποσού της εισφοράς από τις απολαβές του εισφορέα. Αν κατά την περίοδο άδειας χωρίς απολαβές που λογίζεται ως συντάξιμη υπηρεσία, ο εισφορέας δεν καταβάλει τις εισφορές του, το ποσό των καθυστερημένων εισφορών κρατείται από τις απολαβές του, μετά την άδεια αυτή με τέτοιες δόσεις που ο Γενικός Λογιστής ορίζει σε κάθε περίπτωση.

(7) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (2), κανένας εισφορέας δεν υποχρεούται να καταβάλει ποσό που αντιπροσωπεύει περισσότερες από τετρακόσιες μηνιαίες εισφορές, λαμβανομένων υπόψη και των εισφορών που καταβλήθηκαν ή θεωρούνται ότι καταβλήθηκαν δυνάμει του άρθρου αυτού.

Το άρθρο 43 του περί Συντάξεων Νόμου (Ν.97(Ι)/97) (ο οικείος Νόμος που δεν εφαρμόστηκε βάσει του άρθρου 6 του Ν.216(Ι)/2012) προέβλεπε τα ακόλουθα:

«Επιστροφή εισφορών

43.-(1) Αν εισφορέας, ο οποίος κατέβαλε περιοδικές εισφορές, πεθάνει ή παύσει να είναι υπάλληλος και-

(α) Δεν είχε νυμφευθεί κατά τη χρονική περίοδο της υπηρεσίας του για την οποία καταβλήθηκαν εισφορές~ ή

(β) δε δικαιούται στη χορήγηση σύνταξης δυνάμει του Μέρους ΙΙ, το σύνολο των περιοδικών εισφορών και κάθε αρχική εισφορά που κατέβαλε επιστρέφονται στον ίδιο ή στο νόμιμο προσωπικό αντιπρόσωπο του, ανάλογα με την περίπτωση.

(2) Αν η/(ο) σύζυγος εισφορέα, ο οποίος κατέβαλε περιοδικές εισφορές πεθάνει πριν από αυτόν (αυτή) ή ο γάμος τους διαλυθεί με διαζύγιο και ο εισφορέας πεθάνει στην υπηρεσία ή αφυπηρέτησει, χωρίς να συνάψει άλλο γάμο, οι περιοδικές εισφορές που καταβλήθηκαν και κάθε αρχική εισφορά που καταβλήθηκε επιστρέφονται σ' αυτόν ή ανάλογα με την περίπτωση, στο νόμιμο προσωπικό αντιπρόσωπο του:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που κατά την αφυπηρέτηση ή το θάνατο εισφορέα υπάρχουν δικαιούχα τέκνα, όπως ο όρος ερμηνεύεται στον παρόντα Νόμο, οι εισφορές που αναφέρονται στο παρόν εδάφιο δεν επιστρέφονται.

(3) Σε περίπτωση, που με βάση το άρθρο αυτό, εισφορές πρέπει να επιστραφούν, αυτές επιστρέφονται με απλό τόκο προς τόσο επιτόκιο όσο ο Υπουργός εκάστοτε καθορίζει».

Οι καθ' ων η αίτηση επικαλέστηκαν το Μνημόνιο Συναντίληψης που υπογράφηκε μεταξύ της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Κυπριακής Κυβέρνησης με την Τρόικα (εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και το ΔΝΤ) τον Νοέμβριο του 2012, στο οποίο περιέχοντο πρόνοιες που σχετίζονταν με την επίβλεψη του χρηματοοικονομικού τομέα, με τη δημοσιονομική πολιτική, άλλα σχετικά δημοσιονομικά θέματα, την αγορά εργασίας και την αγορά αγαθών και υπηρεσιών. Ανάμεσα στους κύριους στόχους του προγράμματος οικονομικής αναπροσαρμογής ήταν και οι ακόλουθοι, ως αναγράφεται στη σελίδα 1 του προκαταρκτικού μνημονίου συναντίληψης.

«The economic adjustment programme will address short- and medium-term financial, fiscal and structural challenges facing Cyprus. The key programme objectives are:

· .....

- To continue the on-going process of fiscal consolidation in order to correct the excessive general government deficit, in particular through measures to reduce current primary expenditure, and maintain fiscal consolidation in the medium-term, in particular through measures to increase the efficiency of public spending within a medium-term budgetary framework, enhance revenue collection and improve the functioning of the public sector; and».

Στη δε παράγραφο 2.16 υπό τον τίτλο "Implement the following measures regarding the Government Pension skm (GEPS)." στην υποπαράγραφο vii αναγράφεται ο στόχος του προγράμματος ως ακολούθως:

«vii. The contributions to the widows and orphans fund will no longer be reimbursable».

Ως συνημμένο 3 στη γραπτή αγόρευση των Καθ' ων η Αίτηση επισυνάφθηκε η σχετική αιτιολογική έκθεση, σύμφωνα με την οποία γίνεται περιγραφή απλώς των προνοιών του Νόμου, χωρίς αναφορά στους λόγους που επέβαλαν αυτές τις τροποποιήσεις.

Στην παράγραφο Η της αιτιολογικής έκθεσης περιγράφεται ως μία από τις πρόνοιες η μη επιστροφή των περιοδικών εισφορών που καταβάλλει ο/η υπάλληλος στο Ταμείο Χηρών και Ορφανών στις περιπτώσεις όπου αφυπηρετεί/παραίτεται και κατά την ημερομηνία αφυπηρέτησής του/της δεν είναι νυμφευμένος ή διαζευγμένος/η ή η/ο σύζυγος έχει αποθάνει. Σύμφωνα με το ερωτηματολόγιο ανάλυσης του αντίκτυπου σε όλες τις προτεινόμενες νομοθεσίες που ετοιμάστηκε σε σχέση με την τότε προτεινόμενη νομοθεσία, αναφέρεται ως σκοπός της προτεινόμενης νομοθεσίας ήταν η συγκράτηση των δαπανών των επαγγελματικών συστημάτων συνταξιοδότησης του Δημόσιου και ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Σύμφωνα με το έντυπο αυτό, στο ερώτημα αν η προτεινόμενη νομοθεσία πηγάζει από εναρμονιστική με το κοινοτικό δίκαιο ή κύρωση Διεθνούς Σύμβασης ή ρύθμιση θέματος σε εθνικό επίπεδο δεν δόθηκε καμία απάντηση. Σε ερωτήματα αν καταργεί ή τροποποιεί ή αντικαθιστά υφιστάμενη νομοθεσία, απαντήθηκε καταφατικά η καθεμιά από τις πιο πάνω ερωτήσεις. Αναφέρεται δε πως δεν προηγήθηκε οποιοσδήποτε δημόσιος διάλογος κατά τη διάρκεια της σύνταξης της προτεινόμενης νομοθεσίας και επειδή η απάντηση ήταν αρνητική εξηγήθηκε πως έγιναν επαφές με τους κοινωνικούς εταίρους, τα πολιτικά κόμματα και τους εκπροσώπους της Τρόικα, το Γενικό Λογιστήριο, τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας. Σε ό, τι αφορά την ανάγκη που προτίθετο να καλύψει και/ή να



αντιμετωπίσει η προτεινόμενη νομοθεσία, αναφέρεται πως αποσκοπούσε στη συγκράτηση των δαπανών των επαγγελματικών συστημάτων συνταξιοδότησης του

Δημόσιου και ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, περιλαμβανομένων και των Αρχών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στον Νόμο αυτόν περιλαμβάνονται οι πρόνοιες στον Νόμο 113(Ι)/2011 και 191(Ι)/2011, Νόμοι οι οποίοι θα καταργηθούν και θα αντικατασταθούν με τον παρόντα Νόμο, καθώς και ρυθμίσεις που προέκυψαν από την κατ' αρχήν συμφωνία με τους εκπροσώπους της Τρόικα για υπογραφή του Μνημονίου.

Οι ίδιοι στόχοι αναφέρονται και στην Πρόταση προς το Υπουργικό Συμβούλιο Υπ' Αριθμό 1440/12 από τον Υπουργό Οικονομικών, ειδικότερα ότι εν όψει των διαβουλεύσεων σε ανώτατο πολιτικό επίπεδο με τα πολιτικά κόμματα, τους κοινωνικούς εταίρους, αλλά και τους εκπροσώπους της Τρόικα, με κατάληξη την επίτευξη κατ' αρχήν συμφωνίας για σύναψη Μνημονίου, παρίστατο ανάγκη προώθησης σειράς μέτρων σε σχέση με τα επαγγελματικά συστήματα συνταξιοδότησης του Δημόσιου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα και για τον λόγο αυτόν κρίθηκε σκόπιμο όπως καταργηθούν και αντικατασταθούν οι περί Συνταξιοδοτικών Ωφελημάτων

Κρατικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων του Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα, Νόμοι του 2011.

Οι λόγοι ακυρώσεως δεν ήταν κοινοί σε όλες τις προσφυγές. Παρόλα αυτά κοινός λόγος ακυρώσεως υπάρχει και θα εξεταστεί κατά προτεραιότητα από το Δικαστήριο. Σύμφωνα με τους αιτητές παραβιάστηκε το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθ' ότι καταργήθηκε με το άρθρο 6 του Ν.216(Ι)/2012 από 1/1/2013 ένα περιουσιακό δικαίωμα (ανάκτηση περιοδικών εισφορών κατά την αφυπηρέτηση) το οποίο αναγνωρίστηκε επί μακρόν με τον Νόμο 97(Ι)/97.

Όπως εξηγήθηκε στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες προσφυγές 1480/12 και άλλες, XXXXX Χαραλάμπους και άλλοι ν. Δημοκρατίας, απόφαση ημερομηνίας 11/06/2014, σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ σε σχέση με την προστασία δυνάμει του πιο πάνω άρθρου της ΕΣΔΑ των περιουσιακών δικαιωμάτων, σε αυτά περιλαμβάνονται και αυτά που είναι κατοχυρωμένα για πληρωμή στο μέλλον ή για τα οποία υπάρχει νόμιμη προσδοκία (legitimate expectation) καταβολής τους στο μέλλον.

Παραθέτω το σχετικό απόσπασμα:

«Το ιδιοκτησιακό δικαίωμα στη συνήθη του μορφή αφορά σε υπάρχουσα ιδιοκτησία και δεν επεκτείνεται σε δικαίωμα για απόκτηση της ιδιοκτησίας στο μέλλον, εκτός και αν, εκτός χρηματικής φύσεως δικαίωμα (pecuniary rights) ή άλλης φύσεως δικαίωμα, είναι διά Νόμου κατοχυρωμένο για πληρωμή στο μέλλον όπως συμβαίνει με ορισμένες κατηγορίες συντάξεων (βλ. Marckx v. Belgium, App. No. 6833/17, [1979] ECHR 2, σκέψη 45 και Tushaj v. Albania, App. No. 13620/10, HEJUD [2013] ECHR 49, σκέψη 21). Όπως εξηγήθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην υπόθεση Zelca and others v. Romania App. No 65161/10, ημερ. 06/09/2011, στη σκέψη 18:- "18. The Court notes at the outset that Article 1 of Protocol No. 1 applies only to a person's existing possessions. Thus, future income cannot be considered to constitute "possessions" unless it has already been earned or is definitely payable (see, for example, Koivusaari and others v. Finland (dec.), no. 20690/06, 23 February 2010). However, in certain circumstances, a "legitimate expectation" of obtaining an "asset" may also enjoy the protection of

Article 1 of Protocol No. 1. Thus, where a proprietary interest is in the nature of a claim, the person in whom it is vested may be regarded as having a "legitimate expectation" if there is a sufficient basis for the interest in national law, for example where there is settled case-law of the domestic courts confirming its existence (see *Kopeccky v. Slovakia* [GC], no. 44912/98, § 52, ECHR 2004-IX).»

Τα ίδια αποφασίστηκαν και στην απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας στην υπόθεση Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και άλλοι v. Υπουργού Οικονομικών, υπόθεση αριθμός 668/12, ημερομηνίας 20/02/2012, ως προς την εμβέλεια του Άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ στη σκέψη 34 που έχει ως ακολούθως:

«34. Με τις διατάξεις αυτές κατοχυρώνεται ο σεβασμός της περιουσίας του προσώπου, το οποίο μπορεί να τη στερηθεί μόνον για λόγους δημοσίας ωφέλειας. Στην έννοια της περιουσίας, η οποία έχει αυτόνομο περιεχόμενο, ανεξάρτητο από την τυπική κατάταξη των επιμέρους περιουσιακών δικαιωμάτων στο εσωτερικό δίκαιο, περιλαμβάνονται όχι μόνον τα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και όλα τα δικαιώματα "περιουσιακής φύσεως", καθώς και τα κεκτημένα "οικονομικά συμφέροντα". Καλύπτονται, κατ' αυτόν τον τρόπο, και τα ενοχικής φύσεως περιουσιακά δικαιώματα και, ειδικότερα, απαιτήσεις που απορρέουν από έννομες σχέσεις του δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία, με βάση το ισχύον, έως την προσφυγή στο δικαστήριο, δίκαιο, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικώς, εφόσον, δηλαδή, υφίσταται σχετικώς μια επαρκής νομική βάση στο εσωτερικό δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους, προϋπόθεση που συντρέχει, ιδίως, όταν η απαίτηση θεμελιώνεται σε νομοθετική ή κανονιστική διάταξη ή σε παγιωμένη νομολογία των δικαιοδοτικών οργάνων του συμβαλλόμενου κράτους.»

Το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αφορά την προστασία της περιουσίας και έχει ως ακολούθως:

«Άρθρο 1 - Προστασία της ιδιοκτησίας

Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή διά λόγους δημοσίας ωφέλειας και υπό τους προβλεπομένους, υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου, όρους.

Αι προαναφερόμεναι διατάξεις δεν θίγουσιν το δικαίωμα παντός Κράτους όπως θέση εν ισχύι Νόμους ους ήθελε κρίνει αναγκαίους προς ρύθμισιν της χρήσεως αγαθών συμφώνως προς το δημόσιον συμφέρον ή προς εξασφάλισιν της καταβολής φόρων ή άλλων εισφορών ή προστίμων.»

Τα κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, καλύπτονται από την προστασία που παρέχεται, εφόσον βασίζονται σε νόμο ή κανονισμούς, που ισχύουν μέχρι την προσφυγή στο δικαστήριο ή σε παγιωμένη νομολογία του εθνικού δικαστηρίου, η οποία δημιουργεί νόμιμη προσδοκία (legitimate expectation) ότι μπορούν να διεκδικηθούν δικαστικά. (Βλ. *ΕΔΔΑ, Straus Greek Refineries and Stratis Andreadis v. Greece* (1994) 19 EHRR, 293).

Εξετάζοντας τα κριτήρια καθορισμού της υποχρέωσης επιστροφής των περιοδικών εισφορών αλλά και το όλο νομοθετικό πλαίσιο του περί Συντάξεων Νόμου (Ν.97(Ι)/97) όπως αναφέρθηκε και ανωτέρω, διαπιστώνω ότι δημιουργούνται δύο

κατηγορίες συντάξιμων υπαλλήλων. Από τη μία είναι η κατηγορία αυτών που με ανέκκλητη δήλωση τους δήλωσαν ότι δεν επιθυμούσαν να επωφεληθούν της προοπτικής μεταβίβασης της σύνταξής τους σε περίπτωση θανάτου τους στη σύζυγο και τα τέκνα οπότε αυτοί δεν υποχρεούνται ποτέ σε περιοδικές εισφορές. Από την άλλη είναι οι συντάξιμοι υπάλληλοι, που δεν προέβηκαν σε τέτοια δήλωση και υποχρεούνται σε περιοδικές εισφορές ώστε να επωφεληθούν οι εξαρτώμενοί τους σε περίπτωση θανάτου τους αλλά παράλληλα με βάση την ρητή διάταξη του άρθρου 43 και να μην ζημιωθούν από τη μη ανταπόδοση, σε περίπτωση αφυπηρέτησής τους χωρίς εξαρτώμενους (ως η περίπτωση των αιτητών) με την επιστροφή σε αυτούς των περιοδικών εισφορών.

Έχοντας αυτά κατά νου οι αιτητές δεν αποποιήθηκαν με ανέκκλητη δήλωσή τους τόσο των υποχρεώσεών τους (καταβολή εισφορών) αλλά και των δικαιωμάτων τους (είτε σύνταξη στους εξαρτώμενους τους σε περίπτωση θανάτου τους, είτε επιστροφή των εισφορών αν δεν προέκυπτε πλήρωση των προϋποθέσεων (για σύνταξη χηρείας ή τέκνου). Το άρθρο 6 του Ν.216(Ι)/2012 τερμάτισε το δικαίωμα αυτό από 1/1/2013. Τουτέστιν παρά την ισχύ του Ν.97(Ι)/97 (άρθρο 43) χωρίς την κατάργηση ή τροποποίησή του, ο νεότερος επίδικος Νόμος αρ. 216(Ι)/2012 ανέτρεψε την κατ' αυστηρότητα χαρακτηριζόμενη νόμιμη προσδοκία επιστροφής των περιοδικών εισφορών, που ουσιαστικά συνομολογήθηκε βάσει νόμου από τους αιτητές και τους καθ' ων η αίτηση, ήδη για μερικούς από το 1978 ή 1990 μέχρι και την αφυπηρέτησή τους (επί των λεπτομερειών χρήσιμος είναι ο Πίνακας Α' μέρος της δικαστικής απόφασης).

Επρόκειτο για δικαίωμα κατοχυρωμένο για πληρωμή κατά την αφυπηρέτηση, υπό τον όρο της αφυπηρέτησης χωρίς εξαρτώμενα τέκνα ή σύζυγο. Νοουμένου ότι η υποχρέωση εισφοράς βάσει του Νόμου προέκυπτε κάθε μέρα, αλλά αποκοπτόταν από τον μισθό μηνιαίως, οι αιτητές δικαιούνται από την πρώτη ημέρα έναρξης της καταβολής τις εισφορές τους υπό τον όρο πλήρωσης των προϋποθέσεων και με μεταβίβαση του δικαιώματος αυτού στο μελλοντικό σημείο της ημέρας της αφυπηρέτησης. Η μετατροπή της αντιστοιχίας μεταξύ καταβολής υποχρεωτικών εισφορών με ανταποδοτικό χαρακτήρα, σε υποχρέωση καταβολής άνευ ετέρου και χωρίς επιστροφή στο παρά πέντε της επιστροφής του περιουσιακού αυτού δικαιώματος το οποίο δημιουργήθηκε ήδη (υπό όρους) από την έναρξη της καταβολής της πρώτης εισφοράς και ωρίμασε προς απόδοση του πριν την επέλευση της ισχύος του Ν.216(Ι)/2012, συνιστά στέρηση του περιουσιακού δικαιώματος δυνάμει του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Σε σχέση με το επιτρεπτό των περιορισμών, παραπέμπω στο σχετικό απόσπασμα από την απόφαση της Ολομέλειας του Διοικητικού Δικαστηρίου στις Συνεκδ. Υποθ. 441/2014 κ.ά. Χριστοδουλίδου κ.ά. ν. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 12/11/2018, στο οποίο διαπιστώνονται οι αρχές της νομολογίας του ΕΔΔΑ ως ακολούθως:

«Με βάση τη νομολογία του ΕΔΔΑ τα περιθώρια του κράτους να προβεί σε περιορισμό των περιουσιακών δικαιωμάτων, ειδικότερα του μισθού, άλλων απολαβών και συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων, με σκοπό την έξοδο από δημοσιονομικό έλλειμμα, εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών και περιστολή των κρατικών δαπανών είναι ευρύτατα και θεωρούνται πως βασίζονται σε λόγους δημοσίου συμφέροντος και δημόσιας ωφέλειας. Επαφίεται σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ στον αιτητή να αποδείξει ότι δεν εξυπηρετείτο το δημόσιο συμφέρον ή ότι η

επέμβαση δεν βασιζόταν σε λόγους δημόσιας ωφέλειας (Broniowski v. Poland 2004-V, 43 EHRR 1, § 149, James and Others v. UK A 98 (1986), 8 EHHR 123, § 46 PC, Pressos Compania Naviera SA and Others v. Belgium A 332 (1995), 21 EHRR 301 § 37). Όπως αναφέρθηκε στην James and Others (ανωτέρω) στην § 49:

«The taking of property in pursuance of a policy calculated to enhance social justice within the community can properly be described as being "in the public interest"».

.....

Στις προσφυγές ενόπιον μας, εν πρώτοις προκύπτει από τους διοικητικούς φακέλους, ότι το κράτος τελούσε σε μεγάλη δημοσιονομική κρίση και επίβλεψη συμμόρφωσης με το Μνημόνιο συναντίληψης λόγω δανεισμού. Επομένως οι περικοπές δικαιολογούνται βάσει της ΕΣΔΑ για λόγους δημοσίου συμφέροντος (James and Others v. UK 21/2/1986, No. 8793/79). Κρίνουμε επίσης πως φανερώνεται πλήρως από τους διοικητικούς φακέλους ότι η επέμβαση ήταν αναγκαία και πρόσφορη για την επίτευξη της εξασφάλισης εξοικονομήσεων στις δαπάνες και ισοσκελισμένο Προϋπολογισμό των κρατικών δαπανών αλλά και εκσυγχρονισμό των επιδομάτων γενικότερα των δημοσίων υπαλλήλων. Η περικοπή ποσοστού 25% στα επιδόματα βάρδιας αλλά και 33,3% στην φόρμουλα υπολογισμού της υπερωριακής αποζημίωσης δεν ήταν δυσανάλογος περιορισμός στο περιουσιακό δικαίωμα της συνολικής αμοιβής από εργασία, λαμβάνοντας υπόψη το δημοσιονομικό όφελος που προέκυπτε από τον περιορισμό αυτό αλλά και το γεγονός ότι και πληθώρα άλλων μέτρων περικοπών στις αποδοχές, επιδόματα και τις συντάξεις όλων των κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων και συνταξιούχων του δημοσίου, εξασφάλισαν την εξοικονόμηση κρατικών δαπανών δεκάδων εκατομμυρίων και μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος.».

Σε αντίθεση με τον επιτρεπτό περιορισμό που κρίθηκε ανωτέρω σε ποσοστό επί των επιδομάτων βάρδιας των εκεί αιτητών, εν προκειμένω διαπιστώνεται στέρηση κεκτημένου περιουσιακού δικαιώματος χωρίς ανταπόδοση ή αντιστάθμισμα, κατά παράβαση και της αρχής της ισότητας μεταξύ ομοιογενών κατηγοριών, λόγω της ανισότητας που δημιουργείται μεταξύ των αιτητών και των άλλων συντάξιμων υπαλλήλων οι οποίοι είτε δεν κατέβαλαν ποτέ κατ' επιλογή τους εισφορές και απολάμβαναν τον μηνιαίο μισθό τους χωρίς τις περικοπές είτε με αυτούς που κατέβαλλαν αλλά επωφελήθηκαν του Ταμείου Χηρών και Ορφανών τα εξαρτώμενα τέκνα τους, καλυπτόμενοι από τον κίνδυνο θανάτου με δικαίωμα στη μεταβίβαση της σύνταξης. Το άρθρο 14 της ΕΣΔΑ που παρέχει συμπληρωματική προστασία απαγορεύει τις διακρίσεις κατά την απόλαυση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Κρίνω πως υπήρξε δυσμενής διάκριση πέραν του ανεπίτρεπτου της οριστικής στέρησης περιουσιακού δικαιώματος μεταξύ ομοιογενών υποκειμένων εδώ των συντάξιμων δημοσίων υπαλλήλων ως εξηγήθηκαν οι δύο κατηγορίες ανωτέρω.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές επιτυγχάνουν με €900 έξοδα, πλέον ΦΠΑ αν υπάρχει, υπέρ των αιτητών και εναντίον των καθ' ων η αίτηση.

-

Μ. Καλλιγέρου, ΠΔΔ.

ΠΙΝΑΚΑΣ Α΄

Κατάλογος προσφυγών αναφορικά με την επιστροφή των περιοδικών εισφορών του Ταμείου Χήρων και Ορφανών

A/A	Αρ. Προσφυγής	Όνοματεπώνυμο	Ημερ. Διορισμού σε	Ημερ. Αφυπηρέτησης	Οικογενειακή κατάσταση κατά την	Ημερομηνία διαφοροποίησης οικογενειακής κατάστασης	Περίοδος εισφορών	Ποσό εισφορών €
			συντάξιμη θέση		ημερομηνία αφυπηρέτησης			
1	5660/13	XXXXXX Δημητριάδου	15/4/80	11/2/13	ΧΗΡΑ	8/7/10	1/1/90-10/2/13	4.889,51
2	122/15	XXXXXX Χαραλαμπίδης	2/5/78	15/5/13	ΔΙΑΖΕΥΓΜ.	Δεν υπάρχει στο φάκελο	2/5/78-31/8/11	5.007,31
3	5993/13	XXXXXX Χατζηϊωάννου	20/10/73	1/6/13	ΑΓΑΜΗ		1/1/90-31/5/13	6.057,38
4	6275/13	XXXXXX Ερωτοκρίτου	8/11/85	1/8/13	Διαζευγμ. χωρίς εξαρτώμενα τέκνα	Δεν υπάρχει στο φάκελο	8/11/85-31/7/12	4.609,33
5	6439/13	XXXXXX Ερωτοκρίτου	1/7/83	19/8/13	ΑΓΑΜΗ		1/1/90-18/8/13	4.547,24
6	1576/14	XXXXXX Ανδρονίκου	1/5/82	1/9/13	ΑΓΑΜΗ		1/1/90-31/8/13	8.051,05
7	22/14	XXXXXX Κοσμά	15/7/92	1/11/13	ΧΗΡΑ	26/12/11	15/7/9224/8/97 και από 1/9/2000-31/10/13	3.665,02
8	200/14	XXXXXX Βανέζη	1/2/83	1/11/13	ΑΓΑΜΗ		1/9/01-31/10/13	3.955,52
9	840/15	XXXXXX Πενταλιώτου	8/11/85	30/11/14	ΧΗΡΑ	24/9/99	1/1/90-29/11/14	5.190,52